

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խորագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлиς. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խորագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւններ համար վճարում են
խրաքանչիւր թաւին 2 կոպեկ:

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԱՌԱՋԻՎԱՅ 1894 ԹԻՎԱԿԱՆԻՆ

22-ՐԴ ՏԱՐԻ

22-ՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ ԴՐԱՎԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ՔԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Կը հրատարակի Թիֆլիսում, նոյն դիւրով, նոյն պրոպագանդայով և նոյն ուղղութեամբ: Մեր
տպարանը կը գտնուի ԶԵՆՈՒԹՅԱՆ ԴԱՐՈՒՄ 30
«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես տարվանը 6 ռուբլի, ամսական 1 ռուբլի:
Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ (Բաղրատայա և Բարձրագոյն փողոցների անկիւ-
նում):
Կայտարարութեան ուրիշ քաղաքներէն «ՄՇԱԿ» գրվելու համար, և առհասարակ նամակներ և
ծրարներ ուղարկելու, պէտք է դիմել հետեւեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ», իսկ
արտասահմանից Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Ներկայ 1893 թվի նոյեմբերի 1-ից մինչև դեկտեմբերի վերջը «Մշակին» բաժանորդ գրվողները
պէտք է վճարեն 2 ռուբլի:

ԲՈՂԱՆԴԱԿՈՒԹՅԱՆ

Ինչպէս հաց մատակարարեց.— ՆԵՐՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՆ. Կովկասեան ուսումնարանական շէր-
քանը. Մատենադարանին. Նամակ էջմիածնից.
Նամակ Երևանից. Նամակ Խաղաղութեան. Ներ-
քին լուրեր.— ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ. Դժուարին
մեքենայ. Սեր Գլար Ֆորդ. Տեղեկութիւններ թիւր-
քաց Հայաստանից. Արտաքին լուրեր.— ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ.— ՀԵՆՈՒԹՅԱՆ.— ԲՈՐՍԱ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Բազուի հայոց աղ-
քատարնամ ընկերութիւնը.

ԻՆՉՊԵՍ ՀԱՅ ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՆԵՐ

Ամբողջ պետութեան ուշադրութիւնն է
գրաւել հաց պահելու, ժողովրդին տարուց
տարի կանոնաւոր հաց մատակարարելու
խնդիրը:
Մեր Անդրկովկասում այդ խնդրի կարե-
ւորութիւնը խիստ չէր զգացվում բայց
վերջին տարիների անբերրութիւնից յե-
տոյ նա դառնում է մեզ համար նոյն-
պէս ամենակենսական, ամենաէական խնդիր:
ԻՆՉՊԵՍ անկեղծ որ գիւղացին կարողա-

նայ անբերրի տարիներում ունենալ իր ձեռ-
քում բաւականաչափ հաց՝ փոխարինար
կամ էֆան գնով:

Խնդիրը, ըստ երեւոյթին, շատ պարզ լու-
ծում կը ստանայ, եթէ իւրաքանչիւր գիւ-
ղում կարողանանք հիմնել մի հացի շտե-
մարան, ուր իւրաքանչիւր գիւղացի պա-
հում լինի մի երկու տարվայ պաշար: Այն
ժամանակ գիւղացին կարող է դիմանալ մի
քանի տարվայ անբերրութեան ամենա-
հեշտ կերպով. իսկ առատ տարիներ սկսվի-
լուց՝ նա նորից կը լրացնէ իր պահեստից
հանածը:

Բայց այդ պարզ ձևը այնպէս դժուար է
իրագործվում կենցեղ մէջ, ինչպէս կարելի
էր երթողը առաջին անգամից: Ժողովի
այդքան հաց շատ դժուար է և նոյն իսկ
անգործական: Հեշտ է իւրաքանչիւր գիւ-
ղում շինել ամուր, յարմար շտեմարաններ,
հեշտ է կարգել արժեւն հսկողութիւն ըն-
դունված հացահատիկների որակութեան և
նրա պահպանութեան վրա:

Պետութեան շատ տեղերում այս վերջին
թանգութեան ժամանակ երեւաց, որ շտե-
մարանները դատարի են, որ ամբարված
հացը որակութեան կողմից շատ անբաւա-
րար է, փչացել է վատ պահպանելուց, որ
հաշաւագահութիւնը ամենախայտառակ զը-
րութեան մէջ է:

Կեռ վաղ ժամանակներից առաջարկվել
են միջոցներ փոքր ինչ կենտրոնացնել
այդ ժողոված հացը մեծ շտեմարաններում,
օրինակ մի քանի գիւղերի համար միատեղ:
Մի քանի գաւառներում փորձել են ծրա-

գիրներ կազմելու՝ աւելի ևս կենտրոնացնե-
լու գործը, շինելով ամբողջ գաւառում
3—10 մեծ շտեմարաններ: Օրինակ Վեառ-
սկի նահանգի մի քանի գաւառները, աչքի
առաջ ունենալով ներքին գործերի միմիտ-
րի առաջարկութիւնը՝ կենտրոնացնելու հա-
ցի շտեմարանները (1874 թվի փետրվարի
8-ին) բաւական էին համարում իւրաքան-
չիւր գաւառի համար երեք շտեմարան:

Մեծ կենտրոնական շտեմարաններ հիմ-
նելը, ճիշդ է, ունի այն անյարմարութիւնը,
որ հեռացնում է գիւղացուն շտեմարանից,
մանաւանդ այն տեղերում, ուր հաղորդակ-
ցութեան ուղիները բաւարար չեն, բայց
ունի և անփոխարինելի առաւելութիւններ,
որովհետեւ այդպիսի մեծ շտեմարաններ
կարելի է շինել ամենամեծ յարմարութիւն-
ներով, պահել լաւ վարձատրվող վերահս-
կող մարմին, որ մեծ զգուշութեամբ ըն-
դունի հացահատիկը, նրան բաժանի տե-
սակներով, ապահովացնէ խոնարհութիւնից,
միջոցներ ուսուցիչ և այլն: Շտեմարանների թիւը այս կամ այն գաւա-
ռում կախված է տեղական հանգամանքնե-
րից: Այնտեղ, ուր անանցանելի լեռներ
շատ են, կան ճահճներ և մեծ գետեր,
բացակայում են սայլի ճանապարհներ, այն-
տեղ շտեմարանների թիւը պէտք է շատ
լինի՝ համապատասխան տեղական պայման-
ներին:

Շտեմարանների նպատակը միայն այն է,
որ նա օգնութեան զայ թանգութեան տա-
րիներում, այլ նա կարող է պէտք զալ և
սովորական տարիներում: Սերմ ցանկու-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ ԱՂՔԱՏԱՐԱՐՆԵՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ներկայ թվականի ապրիլին, թեմական առաջ-
նորդ Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Սմբատեանի ներ-
կայութեամբ, կատարվեց Բազուի հայոց աղքա-
տանամ ընկերութեան նոր հոգաբարձուների
ընտրութիւնը: Ընտրվեցին՝ պ. պ. բժ. Մկր. Զա-
լեան, Ասա. Կանկանեան, Համբ. Մեկրեան և
Արս. Կրասիկեան:

Գայտի ճշմարտութիւնն է, որ երբ որ և է բարե-
գործական հիմնարկութեան համար հասարակու-
թիւնը ընտրում է նոր հոգաբարձուներ, այն ժա-
մանակ հին հոգաբարձուները պարտաւոր են յանձ-
նել նորերին այդ հիմնարկութեան բոլոր գործերը
և հաշիւները: Սակայն, ինչպէս երևում է, մեր հին
հոգաբարձուները իրանց այդ պարտականութեան
մասին ոչինչ չը գիտեն, որովհետեւ դեռ մինչ օրս
նրանք չեն յանձնել նոր հոգաբարձութեանը Աղ-
քատանցի գործերը և հաշիւները, և հէնց այդ իսկ
պատճառով դեռ պաշտօնապէս յայտնի չէ նոր
հոգաբարձութեան՝ արեւոյ Աղքատանոցը, բացի
իրան յատկացեալ շինութիւնից, ունի որ և է
գրամատչելի կամ անչափ կալուածք, թէ ոչ:

Ուրեմն ինչ պիտի անել նոր հոգաբարձութիւնը
այդպիսի հանգամանքներում, եթէ ոչ մոռացու-
թեան տալ մեծահաշիւ Աղքատանոցի անցեալը,
հին հոգաբարձուներից հաշիւներ ստանալու գործը
մոռնել աւելի պատեհ ժամանակին և նորից
սկսել գործը բոլորովին նոր ուղղութեամբ: Այդ-
պէս էլ եղաւ:

Նա ձեռք բերեց Աղքատանոցի համար հին հո-
գաբարձութեան մշակած կանոնադրութիւնը, որի
3-րդը յօդուածում գրված է. «Հոգաբարձութիւնը
պարտաւոր է հոգալ միջոցներ գտնել անկեղծոց
կառուցանելու, եկեղեցական ծխական դպրոց
բանալու, արհեստանոց հիմնելու, հիւանդանոց
բանալու, աղքատ հիւանդները բժշկելու, անտէր
ննջեցանքներին թաղելու, աղքատներին և անապահ-
նելու»:

Ինչ հարկաւոր օգնութիւն հասցնելու և չքաւոր
հայ օրհորդների պահպան օգնելու:

Այստեղ թւած բարեգործական նպատակները
և գործերը որքան էլ սկզբունքով համակրելի
լինեն, բայց և այնպէս այդ ամենը առ այժմ
կարելի չէ միանգամից ձեռնարկել ու իրագործել:
որովհետեւ նախ յիշեալ հիմնարկութիւնները կազ-
մակերպվում համար հարկաւոր է առանձին և յա-
տուկ իրաւունք ու կանոնադրութիւն ձեռք բե-
րել մարմնաւոր և հոգեւոր իշխանութիւնից և երկ-
րորդ՝ հարկաւոր է նիւթական միջոց ունենալ, որ
զօքալտաբար, չը կայ: Այդ բոլորը ի նկատի ու-
նենալով՝ ներկայ հոգաբարձութիւնը իր ուշա-
դրութիւնը դարձրեց առաւելապէս այն բանի
վրա, թէ՛ ինչ նպատակի ծառայեցնել Աղքատա-
նոցի շինութիւնը, այսինքն բարեգործական հիմ-
նարկութիւնների որ տեսակը պէտք է կազմե-
լաւորի հայոց Աղքատանոցը: Իսկ այդ նպա-
տակը որոշելու համար՝ անհրաժեշտ էր նա-
խապէս որոշել, թէ Բազուի բազմաթիւ և բազ-
մատեսակ հայ աղքատներից ու անապահներից, ո-
րոնց պէտք է նախ և առաջ օգնութիւն հասցնել
և ինչ եղանակով:

Քաղաքումս կան բաւական կաղեր, անդամա-
լոյծներ և հայմանդաններ, գրեթէ բոլորն էլ ան-
տուն և անտէր: Ամբողջ շաբաթը թափառելով
կաղերի մէջ, և կիրակի օրերը խոնարհվել ե-
կեղեցու դռների շուրջը՝ դրանք մուրացկանու-
թեամբ պահպանում են մի կերպ իրանց թշուառ-
գոյութիւնը: Ահաւասիկ հէնց այդպիսիներին
պէտք է պատասխանել, կերակրել և հագցնել,
միանգամայն արեւելքով նրանց այնուհետեւ թա-
փառաշրջութեամբ և մուրացկանութեամբ պա-
րապել: Բացի դրանից քաղաքումս կան բաւա-
կան որդ մանուկներ երկու սեռից, որոնց կե-
ցութեան և պարապմունքի մասին հաղիւ թէ
որ և ինչ մէկի մօտ ճշգրիտ տեղեկութիւն-
ներ չկան: Նոր հոգաբարձութիւնը կարծում է,
որ իր վրա դրված պարտականութիւններից ա-
մենաէականը նա կատարած կը լինի, եթէ կարողա-
նայ այդ որդերին ևս խնամել՝ պատասխանելով նրանց
իր իրաւասութեան ներքոյ գտնված շինութեան մէջ
և նրանց մարմնական ու բարոյական պիտոյքները

հոգալով: Այդ հիման վրա նոր հոգաբարձութիւնը
սկզբունքով որոշեց Բազուի հայոց Աղքատանոցը
վերածել Անկեղծ Եւրոպացի:

Այդ որոշումից յետոյ հոգաբարձութիւնը դնաց
Աղքատանոց, զինեց շինութիւնը և Անկեղծոց
Նիւթական մէկ մասը կարելի է յատկացնել Որքա-
նոցին, իսկ միւսը Անկեղծացին: Որքանոցում
կարելի է գետեղել 60 մանուկներ, իսկ Անկե-
ղծացում 50 անանկներ: Հոգաբարձութիւնը հէնց
այն ժամանակից իր նպատակը իրագործելու
համար սկսեց որոնել և գտնել արդիւնքի աղ-
բիւններ և բաց արեց հանգանակութիւն, որն այ-
ժմ շատ աղիւզ է գնում: Իրանց մէջ առանձին
ուշադրութեան արժանի է այն, որ հոգաբարձու-
թիւնը որոշել է տարեկան անդամակցական տուրք
նշանակել կամուրձ 25 ռ., 10 ռ., 5 ռ., 3 ռ.,
որպէս զի ամեն դասակարգի մարդկանց էլ հնա-
րաւորութիւն տրվի մասնակցել պարբերաբար այս
համակրելի գործին:

Հանգանակութիւն սկսելով՝ հոգաբարձութիւնը
մի և նոյն ժամանակ սկսեց հետադարձել Աղքա-
տանոցում բնակվողների կեցութեամբ, վաղը ու-
բարձրով, որպէս զի ճշդութեամբ կարողանայ
որոշել թէ որ ստորխմանի են համապատասխանում
նրանք հոգաբարձութեան նախադրած նպատակնե-
րին: Եւ ահա թէ ինչ եղանակացութեան հասաւ:
Այժման մեծահաշիւ Աղքատանոց անուն կրող
հիմնարկութիւնը ներկայացնում է լոկ մի տուն,
ընակեցրած առանց որ և է ընտրողութեան և սիւս-
տեմի զանազան տեսակ մարդկանցով, այդ ու
կին, տղաներ ու աղջիկներ, մեծ մասամբ ընդունակ
աշխատելու և նոյն իսկ արհեստաւորներ, խոռն-
ված մի տան մէջ, մինչև անգամ մի ընակարա-
նում՝ այրին ամուրիի հետ ու անարատ բարոյա-
պէս փչացածի հետ, թափառաշրջվել արհեստա-
ւորի հետ, որի անմիջապէս հետեանքն է մշտա-
կան կուլանք իրար մէջ, անբաւականութիւններ
և ամենազգուշելի գեղձոմանք բարոյականութեան
դէմ:

Այդ բոլորը ի նկատի ունենալով, ինչն ըստ
ինքեան հարց է ծագում. ինչպէս պէտք է նայել
նոր հոգաբարձութիւնը այդ խառնաձաղանձ հասա-

րակութեան վրա: Արեւոյ լաւ չէ արել նա՝ վրձ-
նելով հեռացնել նրանց այդ տնից, մանաւանդ
որ այդ տունը Որքանոց-Անկեղծացին ծառայեց-
նելու համար, անհրաժեշտ են մի քանի նորոգու-
թիւններ:

Այդ հիման վրա հոգաբարձութիւնը դեռ յունիս
ամսի սկզբներին յայտնել էր Աղքատանոցում բո-
լոր ապրողներին՝ մինչև սեպտեմբերի 1-ը դատար-
կել սենեակները, խոստանալով մի առ ժամանակ
սենեակի վարձ: Սակայն սեպտեմբերը անցել է,
բայց Աղքատանոցից ոչ ոք չէ հեռացել: Հոգաբար-
ձութիւնը ստիպված եղաւ հոկտեմբեր ամսին
կրկին անգամ յայտարարել կեցողներին՝ Աղքա-
տանոցի սենեակները դատարկելու մասին:

Ահաւասիկ հոգաբարձութեան այդ քայլը հէնց
առաջին անգամից հանդիպեց անախորժեան և
խոչնդոտների: Հակառակ կուսակցութեան մար-
դիկ՝ բարեգործի և խնամատարի կեղծ դիմակ ե-
րեսներին՝ սկսեցին, իրանց յատուկ շնորհով, քա-
ղաքի մէջ տարածել զանազան աննպատակ լուրեր
նոր հոգաբարձութեան համար, իբր թէ ձեռու-
կայ օրը աղքատներին դուրս են անում Աղքա-
տանոցից:

Ուր էլք մինչև այժմ հասարակական գործերի
մեծապատիւ ցեղեր: Ինչ էք ուղում դրանով ա-
սել. նեղեալների բարեկամ էք: Սխալվում էք,
չարաչար սխալվում: Այնպէս այն ժամանակները,
երբ հասարակութեան աչքին թող փչելով, բա-
րեգործի անուն էին վատաւում մարդիկ:

Այսպէս թէ այնպէս, այդ լուրերը հասնում են
սրբազան առաջնորդին, նոյն իսկ Վահագն
Կաթողիկոսին: Առաջնորդը գրաւոր կերպով պատ-
ւիրել է նոր հոգաբարձութեան՝ աղքատներին
հեռացնելու հարցը առ այժմ յետաձգել մինչև իր
զայլ Բազու: Հոգաբարձութիւնը սպասում է նրա
զայլուն:

Ահա Բազուի Աղքատանոցի նոր հոգաբարձու-
թեան ընած ուղղութիւնը և գործերի ընթացքը:
Ճիշդ նկարագրել, որի ճշգրտութեան համար մնալ
կատարելապէս երաշխաւոր եմ:

Յ. Մարգարեան

Ժամանակ յաճախ գիւղացին պաշար չէ ունենում իր տանը և ստիպւած է լինում վաճառանոցից գնել սերմնացուն, որը ի հարկէ, չէ կարող ամեն անգամ լաւը լինել, նա մասնաւոր եթէ գիւղացին մտադիր չէ թանգ գին վճարել նրա համար:

Գիւղացին շատ տեղերում չէ ընտելացել հացի շտեմարաններին և չէ տալիս նրանց արժանի կարևորութիւնը, շնորհիւ դանազան ձախորդ հանգամանքներին: Նա կարող է հաշտվել նրանց դադարաբեր հետ, երբ նրանց կազմակերպութիւնը կանոնաւոր և գործնական հիմքերի վրա դրված կը լինի, երբ նա իրապէս կը համոզվի, որ նրանք տալիս են էական օգուտ երկրագործութեանը:

Ժողովրդին հաց մատակարարելու խնդիրը ծնել է մի քանի նոր ծրագրեր, կառավարչական և գեմատիօի շրջաններում: Նրանցից երկուսը արժանի են մեծ ուշադրութեան: Մէկը պատկանում է Թիֆլիսի նահանգապետ իշխան Երովաշիձէին, ունի աւելի ընդարձակ նպատակ, քան հաց մատակարարելն է և յայտնի է հանրագումար կամ գիւղատնտեսական դրամագրերով և անուանով միւսը մշակվել է եւրօպական Ռուսաստանում զանազան անձերի ձեռքով և կրում է ցանքսերի պետական ապահովագումար անունը և նպատակ ունի ապահովել ցանքսերը մերձաւորապէս այնպէս, ինչպէս, օրինակ, ապահովում են շինութիւնները հրդեհից կամ աղբաբերները կորստից:

Այդ ծրագրերը միացած շտեմարաններին խնդրի հետ, շոշափում են ժողովրդական կեանքի այնպիսի մի էական կողմը, որ մասնաւոր պարտաւոր է նրան հանգամանօրէն քննել և ուսումնասիրել:

Մենք մեր կողմից՝ առանձին յօդուածներ կը նուիրենք այդ ծրագրերին քննութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿՈՎԿԱՍԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆԱԿԱՆ ՇՐՋԱՆԸ

Կովկասի ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձու պ. Կանսիօսկի հրատարակել է իր հոգաբարձութեան յանձնարարական հաստատութիւնների ընդհանուր հաշիւը 1892 թվի համար: Հաշիւը մանրամասն տեղեկութիւններ է պարունակում ամբողջ Կովկասում և Անդրկովկասում գործող գիւղական, մասնաւոր, հայ-թիւական եկեղեցական և այլ աղքատներին պատկանող բոլոր դպրոցների վերաբերմամբ և մի ամբողջ գաղափար է տալիս մեր երկրի կրթական գործի զբաղմունքի մասին:

Առ 1-ին յոսովարի 1893 թվի Կովկասի շրջանում կային 9 արական կրթական գիմնազիաներ, 2 արական պրոգիմնազիաներ, 8 ընթացական դպրոցներ, 10 իգական գիմնազիաներ, 6 իգական պրոգիմնազիաներ, 1 ուսուցչական ինստիտուտ, 4 ուսուցչական սեմինարիաներ, 36 քաղաքային ուսումնարաններ, 5 լեռնական դպրոցներ, 7 արհեստագիտական դպրոցներ, 3 նաւային դասարաններ, 2 Մարինսկի իգական դպրոցներ, 89 մասնաւոր դպրոցական հաստատութիւններ և 914 սկզբնական դպրոցներ—ընդամենը 1,096 կրթական հաստատութիւններ, որոնք անմիջապէս ենթարկվում են շրջանի հոգաբարձուին:

Միացած դպրոցների թիւը, որոնց վրա պ. հոգաբարձուն միայն հսկողութիւն է անում 2926 է, որոնցից 197-ը հայ եկեղեցական-թիւական դպրոցներ, 1917 մասնաւորական մաղաքաներ մեկի թիւերի մէջ, 39 հրէական դպրոցներ սինագոգաներում և 773 դպրոցներ ուրիշ միջնադպրոցների և վարչութիւնների պատկանող, ինչպէս երկաթուղային, հողերի, երկաթափախան և այլն:

Ընդամենը բոլոր դպրոցական հաստատութիւնների թիւը Կովկասում և Անդրկովկասում 4022 է, իսկ եթէ չը հաշուենք 1917 մասնաւորական մաղաքաները, որոնց դժուար է համարել դպրոցներ, կունենանք միայն 2115 իսկական դպրոցներ:

Շրջանի պ. հոգաբարձուին ենթարկված բոլոր 1096 ուսումնարանների մէջ սովորում էին 83,633 հոգի, որոնցից միջնակարգ դպրոցներում 11,436, ստորին վարժարաններում 8,632, մասնաւոր դպրոցներում—3,807, սկզբնական վարժարաններում 59,758: Այդ 83,633-ը բաղկացած է 64,939 աշակերտներից և 18,694 աշակերտուհիներից, ունեն տղաների թիւը կազմում է 77,690, իսկ աղջիկներինը՝ 22,400: Այդ 1096 դպրոցների, կամ

83,633 ուսանողների վրա ծախք եղել է 3,175,099 ռուբլի:

Հայ եկեղեցական-թիւական 197 դպրոցների մէջ, որոնցից 41-ը երկդասարանեան, իսկ 156-ը միդասարանեան են, սովորել են ընդամենը 13,355 հոգի, 8,802 տղայ, 4,553 աղջիկ: Միայն եղել է 222,123 ռուբլի:

Օտար վարչութիւններին և զանազան միջնադպրոցներին պատկանող 773 դպրոցներում սովորել են 30,929 հոգի, որոնցից 26,146 տղայ, 4,783 աղջիկ: Միայն եղել է 1,281,177 ռուբլի:

Այդ 773-ի մէջ մտնում են և Լեմբերգի ձեռնարանը ու Թիֆլիսի, Եւզուս և Երևանի թեմական դպրոցները, որոնց աշակերտների թիւը 1,201 է և ծախս եղել է 104,222 ռուբլի:

Ուրեմն 1,096 պ. հոգաբարձուին ենթարկված, 1917 հայ հոգեւոր իշխանութեան և 773 զանազան վարչութիւններին պատկանող դպրոցական բոլոր 2,066 հաստատութիւնների մէջ սովորում են 127,917 հոգի, որոնցից 99,887-ը տղայ, 28,030-ը աղջիկ և ծախս եղել է ընդամենը՝ 4,678,399 ռուբլի:

Եթէ 2,066 դպրոցների վրա աւելացնենք և 1,917 մասնաւորական մաղաքաները, որոնց աշակերտների թիւը ցոյց է տուած 23,900 (21,771 տղայ, 2,129 աղջիկ) և 39 հրէական դպրոցները 859 աշակերտներով (838 տղայ, 21 աղջիկ), այն ժամանակ բոլոր 4,022 դպրոցների սովորողների թիւը կը լինի 152,655:

Ուրեմն միլիոն բնակիչ ունեցող Կովկասում և Անդրկովկասում 4,022 կրթական հաստատութիւն կայ և 152,655 աշակերտ:

Հայոց հոգեւոր իշխանութեան ենթարկված ստորին և միջնակարգ եկեղեցական ուսումնարաններին մասին մենք կը խօսենք աւելի մանրամասն առանձին յօդուածում:

Հ. Ա.

ՄԱՏՆԵԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Նշանաւոր ուսուցիչական Մաքսիմ Կովալեւսկիի ներկայ 1893 թվին հրատարակեց Պարիզում ֆրանսիական լեզուով 520 երեսից բաղկացած մի մեծ աշխատութիւն, որ կրում է հետեւեալ վերնագիրը. Coutume contemporaine et loi ancienne. Droit coutumier ossétien éclairé par l'histoire comparée. Paris 1893: Հիշմանք երկու անգամ այցելել է օսերի երկրը և ժողովել է բազմաթիւ նիւթեր օսերի և նրանք շրջապատող աղքատներին: Բացի դրանից, օգտվել է նախորդ հետազոտողների, օրինակ Դանիւլի, Պիպիի և Կովկասիան լրագրողներում աշխատակցողների ուսումնարաններին:

Օսերի կեանքը քննելով, հեղինակը գտել է շատ հետաքրքրական կէտեր, որոնցով լոյս է սփռւում արիական ազգերի ճիշտ իրաւունքի վրա: Գործադրելով համեմատական պատմութեան եղանակը—նա պարզել է օսերի կեանքի սովորութիւնների այնպիսի կողմերը, որոնք այդպէս կերեպային օտարոտի, անբացատրելի: Կովալեւսկիին դրեւել են այդ եղանակը գործադրելու լեզուադիտական և ուրիշ հետազոտութիւններ: Օրինակ, Ենգրէի սկզբնական ուսումնասիրութիւններում և Միլերի մանրամասն աշխատութիւններով արդէն հաստատվել էր գիտնական աշխարհում օսերի լեզուի՝ երանական ծագում ունենալը: Նոյնը կատարվել էր և մի քանի ճանապարհորդների (օրինակ Հակոտ-հատուկի) հաղորդած թուղթից, բայց սրամտ գիտողութիւններով:

Կովալեւսկիի ներկայ գրքով մի կողմից հարստանում է համեմատական իրաւաբանական գիտութիւնը, միւս կողմից գիտնականօրէն բացատրվում են օսերի նման սակաւածանօթ մի ազգի իրաւաբանական կեանքի երկայնքները:

Կովալեւսկիի աշխատութիւնը շատ հետաքրքրական է և մեղ հայերիս համար, որովհետեւ մեր պատմական կեանքը անցել է այն երկրում, որ հարեան է օսերի երկրին:

ՆԱՄԱԿ ԷԶՄԻՆԵՐԻՅԵ

Նոյեմբերի 21-ին

Երէկ դեռ վաղ առաւօտ էր, որ վհճափաւ կաթողիկոսը ձեռնադրեց դուրս մինօրի նախկին շինութեան մէջ ապրող ուսանողներին պատակել իր այցելութեամբ: Վհճափաւը չըլնց նշարանները, խօսեց ուսանողների հետ, հայաբար խրատ

ներ կարդաց և ապա փակ կառքով և միաբանութեան բազմաթիւ անդամների ուղեկցութեամբ ձանապարհ ընկաւ դէպի Հալիփսիէի վանքը, ուր այդ օրը, հանդիսաւոր պատարագից յետոյ, էջմիածնում եղած բոլոր աբեղաներին վարդապետական իշխանութիւն և գաւազան կրելու իրաւունք պիտի շնորհէր: Երբ վհճափաւը վանք հասաւ, դեռ պատարագը չը սկսած՝ բազմաթիւ հանդիսականներ տեղ էին բռնել տաճարում, սպասելով և վհճափաւին և նրա կատարելիք հանդիսին: Պատարագին երգում էր ձեռնարանի երգեցիկ խումբը:

Որովհետեւ էր, որ այդ կարգը կատարէր տեղակալ Երեմիա սրբազանը. բայց նշանակած օրը վհճափաւը ցանկացաւ անձամբ կատարել այդ հանգիսը: Սովորական կարգերը կատարելուց յետոյ, իր առաջ կանգնած նորոգմաներին և ժողովրդին վհճափաւ կաթողիկոսը դիմեց մի կարճ առեւտրաբանութեամբ, որի բովանդակութիւնը արդէն մատաւարապէս հաղորդված է ձեռք վարդապետների անունների և աղքատներին հետ միասին:

Այս նամակով հաղորդում ենք մի քանի տեղեկութիւններ այդ տան վարդապետների մասին, որ գիտութիւն հասարակութեան:

1) Երեմի վարդապետ Սուրբիսեան—աբեղայուցիւն է ստացել հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսի օրով: Տեղակալ Երեմիա սրբազանը Մակար կաթողիկոսի մահանից յետոյ նշանակեց սրան ծախարար և այդ պաշտօնը շարունակում է մինչև այսօր. կաթողիկոսական հրաւիրակութեան անդամներից մէկն է:

2) Նահապետ վարդապետ: Նահապետեան—ձեռնարանի նախկին տեսուչ, ձեռնադրված հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսի օրով:

3) Սահակ վարդապետ Ամատունի—աբեղայուցիւն է ստացել հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսի օրով և այն ժամանակից վանքի գրադարանապետ է նշանակված. տեղակալ Երեմիա սրբազանը սրան ևս նշանակում է ծախարար, և մինչև այժմ էլ գտնվում է այդ պաշտօնում:

4) Լևոն վարդապետ Խօջաեան—ձեռնարանի նախկին տեսուչ, տեղակալ Երեմիա սրբազանի ձեռքով ձեռնադրված, այժմ ուսումնարանական վարդապետ յանձնաժողովի անդամ:

5) Մեսրոպ վարդապետ Տէր-Մովսիսեան, ձեռնարանի նախկին տեսուչ: Տեղակալ Երեմիա սրբազանի հրամանով անցեալ տարի ձեռնադրված Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեանի ձեռքով: Այժմ վհճափաւը սրան յանձնել է վանքի գրադարանի ցուցակը կազմել և հսկել այնտեղ կատարվող աշխատութիւնների վրա՝ իրեն կառավարել:

6) Եղիշ վարդապետ Մուրադեան—տեղակալ Երեմիա սրբազանի հրամանով անցեալ տարի ձեռնադրված՝ Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեանի ձեռքով: Աշխատում է վանքի գրադարանում:

7) Վահրամ վարդապետ—Մակար կաթողիկոսի օրով ձեռնադրված, և տեղակալ Երեմիա սրբազանից ծախարար է նշանակված, որ և շարունակում է մինչև այժմ:

8) Աղամ վարդապետ—Մակար կաթողիկոսի օրով ձեռնադրված. սա է լուսարարապետի օգնական:

9) Միսիթա վարդապետ Տէր-Մկրտչեան—անցեալ տարի Տեղակալի հրամանով ձեռնադրված՝ Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեանի ձեռքով: Վհճափաւը Հայրապետի հրամանով չըլնց մի քանի գաւառներ վանքի ապառիկները հուղարկու: Այդ պաշտօնը շարունակելու է:

10) Աշոտ վարդապետ Դանիւլեան—ձեռնադրված հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսի օրով:

Այստեղ Մոմատան խմբի կողմից փորձել եղան խանգարելու այդ վարդապետներից մեկի ձեռնադրութեամբ, բայց այդ փորձը այս անգամ չարդարեց: Վհճափաւը կաթողիկոսը բոլորին էլ այդ աստիճանը տուեց, ասելով՝ «Գնացե՛ք և գործե՛ք»: Եւ հէնց այդ գործունէութիւնը կը լինի դրանցից իւրաքանչիւրի պատիւը և ամենամեծ աստիճանը:

Հ.

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՄԻԱՆԻՅԵ

Նոյեմբերի 17-ին

Երեմիեան նահանգը, որը ամբողջ Կովկասում յայտնի է իր հացի արդիւնաբերութեամբ, ներկայ տարում, ընդհանրապէս, այնպիսի վառ հունձ ունեցաւ, գլխաւորապէս երաշտութեան պատճառով:

Ուով, որ ժողովուրդը ստիպված է ցորեն դնել Այս նահանգի մի քանի գաւառներում, որպիսիներն են՝ Սուրմալուի, Էջմիածնի, Երևանի, Եւրոսի և Նախիջևանի գաւառները, ուր ժողովուրդը, բացի հացի մշակութիւնից, պարտաւոր է նաև բամբակի, բրնձի, խաղողի և այլ բերքերի մշակութեամբ, նիւթապէս աւելի ապահով դրու թեան մէջ է, քան թէ սարահարթերում և լեռնոտ մասերում բնակվող ժողովուրդը:

Մինչդեռ դաշտային մասերում ապրող ժողովուրդը, երկրագործական զանազան արդիւնաւէտ ձեւերը մշակելով՝ եկամուտներ շատ է ստանում և տնտեսապէս ապահով է, ընդհանրապէս միւս մասերում ժողովուրդը, միջոց չունենալով դաշտային բոլոր բերքերը մշակել, արդիւնք շատ քիչ է ստանում և նիւթապէս էլ աղքատ է:

Այժմ, երբ տարին այսքան անաջող է և անբերքի, ուր նոյն իսկ դաշտային տեղերի բնակիչները տնտեսապէս ընկնում են և մեծամեծ պարտքերի մէջ խրվում, ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է լեռնոտ մասերի և սարահարթերի բնակիչների տնտեսական ճգնաժամը:

Օրինակ, Ալէքսանդրօպօլի, Աբարանի, Դարաչիլազի և Նոր-Բայազէթի գաւառները, բարձր զինուորական և ցուրտ լինելու պատճառով, բացի հացահատիկներից չեն կարող մշակել մի որ և ինչ ուրիշ բերք, որը յատուկ է տաք և դաշտային երկրին: Եւ անա ժողովուրդը, որը պարտքեր անելով, արեւն քրտնեց լծակելով մի երկու խաղվար ցորեն է ձեռք բերում և հողի մէջ դնում՝ երկար ամիսներ սպասելուց յետոյ, երբ այդ բոլորը ոչնչանում է ու չորանում, ասացե՛ք, ինչ կը լինի նրա դրութիւնը, որի միակ ապրուստի աղբիւր արաւը, ծովալցած հատիկի փոխարէն, խոպանացած դաշտի է փոխարկվում...:

Երկրայր լրագրում, Երևանեան նահանգը ընդհանրապէս, մասնաւոր Ալէքսանդրօպօլի, Աբարանի, Դարաչիլազի և Նոր-Բայազէթի գաւառները հացի խիստ կարիքի մէջ են և ժողովրդի մեծ մասը ըստիպված է ցորեն դնել:

Այս տարի հունձի անաջող լինելու պատճառով, ցորենի գինը ոչ միայն Երևանի շուկայում, այլ և գաւառներում խիստ թանգ է: Երկրայր լրագրում Երևանի շուկայում մեծ քանակութեամբ ցորեն է դարձված, և չը նայած որ այդ ցորենը շաքարեղէնում նոյն իսկ ամառվ ընում է, բայց և այնպէս ցորենի խաղվարը (30 պուդ) 45 ռուբլուց չէ լինում. լաւ տեսակը ծախվում է նոյն իսկ 50 ռուբլով, իսկ դարու խաղվար՝ 30 ռուբլով: Ժողովուրդը, երբեմն, 200 ռ. է վճարել մի խաղվար ցորենին, սակայն անցեալում այնքան դժուար չէ եղել նրան վճարել 200 ռուբլի, որքան այժմ 50 ռուբլի և այս ունի իր պատճառը... Ժողովուրդը այժմ յետին ծայր աղքատութեան է հասել:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բազում, 24 նոյեմբերի

Գրիգոր Արծրունու թաղման ժամանակ պատգամաւոր էի Բազումից երկրասարդութեան կողմից: Պատգամաւորութեան համար յատկացրած ծախսերից մնաց 30 ռուբլի, որը ուղարկում եմ խաղաղութեանը և խնդրում եմ, որ գործ դնէ այս գումարը Արծրունու գրեթեմները տպագրելու համար:

Ա. ԿԱՏԱՆԵԱՆ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շաբաթ, ամսիս 27-ին, Հայուհեաց Բարեգործական ընկերութեան կարուձեկ դպրոցում տեղի ունեցաւ խորհարարական դասընթացի հորդ շրջանի աւարտման հանդէսը: Ուսանողուհիների ձեռքով պատրաստած կերակուրները շարված էին սեղանի վրա ի ցոյց հանելուականներով: Պ. Ա. Գալանթար կարդաց մի համառօտ հաշիւ, որից յետոյ հանդիսականները նստեցին սեղանի փորձելու կերակուրները: Հաշիւից երկաց հետեւեալ խորհարարական դասընթացի այժման զեկալարները, օգտվելով մի տարվայ փորձից, մտքով են դասաւորութեան մէջ աւելի սիւսեմ, ներդաշնակութիւն և գործնականութիւն: Ամենայն օր մանրամասն հարց ու փորձ է անում նախորդ օրվայ կերակուրների պատրաստութեան մասին: Առաջին ամիսները թող էր արվում, որ ուսանողուհիները բերեն իրանց հետ միեկը և պատրաստեն կերակուրներ: Ապախով մտադրու

